

Jove orquestra en un altar

La OJIPC, amb músics d'arreu dels Països Catalans, dimarts al Monestir de Ripoll Foto: CARLES DOMÍNEC.

Si s'hagués de resumir en un adjectiu l'actuació de la Jove Orquestra d'Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC) dimarts en el Festival de Música de Ripoll, seria espectacular. Veure com desfilaven els músics a través de la magnífica nau central del monestir, discretament i eficaçment il·luminada, en direcció a l'altar, amb el públic que els rebia dempeus tot aplaudint, situava l'esdeveniment en uns paràmetres d'excepcionalitat. Veure l'altar amb una formació meritòria de 21 músics, nascuda per iniciativa mallorquina l'any 2004, plena d'entusiasme i oferint el programa que havien preparat en uns dies de treball a Planoles, anul·lava qualsevol reticència prèvia. Sempre ben acollida per la Universitat

Catalana d'Estiu, l'endemà repetirien el concert a l'església de Sant Pere de Prada.

L'aportació d'enguany van ser les sis cançons populars que, sobre harmonitzacions de Pahissa, Manent i Alió, el mateix Jaume Pahissa havia orquestrat. Mariagneta i La pastoreta prenen una profunditat insospitada en la tonada popular. Van estar molt ben defensades pel director Salvador Brotons i per la soprano Rosa Mateu, que amb el seu reconegut volum de veu va omplir fins el darrer angle del monestir. L'orquestra procura cada any oferir obres oblidades o inèdites i, com m'explicava el director adjunt, Carles Gumí, aquesta vegada havien pogut en col·laboració amb el musicòleg Francesc Cortès el·llegir Conxita Badia que guarda la Biblioteca de Catalunya, dins del qual van trobar aquestes sis cançons que havia estrenat ella mateixa. També, dirigides pel mateix Gumí, ens van oferir dues orquestracions no interpretades des de la seva estrena de la Cançó incerta i d'Anacreòntica d'Eduard Toldrà, que havia cantat Conxita Badia amb l'Orquestra Pau Casals dirigida pel mateix Toldrà.

El concert va començar amb una allocució prèvia, modèlica, sobre la vertebració cultural i nacional dels Països Catalans a càrrec de la directora de Fòrum Musicae, fundadora de l'orquestra, Magda González. Després, amb la direcció de Gumí, van oferir la primera de les Aquarel·les valencianes, una obra molt reeixida del compositor Emili López-Chavarri i les dues referides cançons de Toldrà amb la soprano Rosa Mateu. A continuació, amb el director titular, Salvador Brotons, les sis orquestracions citades de Pahissa i, a la segona part, una obra molt ambiciosa, l'Ildil-li de Siegfried de Wagner, de la qual, tot i ser una orquestra jove, es van assolir bons moments expressius. Va cloure la vetllada l'espectacular L'Empordà, d'Enric Morera, orquestrat pel mateix Brotons. Amb el públic encès, l'orquestra va oferir dos bisos: El cant de la senyera i La Santa Espina.

En els concerts sempre s'aprèn. En els de l'OJIPC, a part de la complicitat que suscita una iniciativa de tan bona mena –hi havia músics del País Valencià, l'Alguer, les Illes i el Principat–, es coneixen les obres noves o oblidades que surten a llum i que causen un impacte especial. I també es recullen anècdotes com la del mestre de contrabaix Ferran Sala, que als seus 88 anys era present al concert, i que ens va explicar que havia conegut personalment Pahissa. I que era un músic que, quan dirigia, ho feia amb tanta afició que es mossegava ostensiblement la llengua.

Publicat a:

-El Punt Avui. Edició Nacional 22-08-2013 Pàgina 32

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/671693-jove-orquestra-en-un-altar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss